

Opera suspicionată (OS)
Suspicious work**Opera autentică (OA)**
Authentic work

OS	MUNTEANU, Radu Ioan și RUSU, Tiberiu. <i>Introducere în ingineria calității. Referenți științifici:</i> Prof.dr.ing. Mihai, CREȚU, Universitatea Tehnică "Gh. Asachi", Iași; Prof.dr.ing. Willibald, SZABO, Universitatea "Transilvania", Brașov; Prof.dr.ing. Nicolae, DRAGOMIR, Universitatea Tehnică, Cluj-Napoca. Cluj-Napoca: Mediamira, 2002.
OA	RUSU, Tiberiu și GLIGOR, Gheorghe. <i>Educație tehnologică: managementul calității, protecția mediului, tehnologii de prelucrare a lemnului.</i> Cluj-Napoca: U. T. Pres, 2002.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.009:01 – p.020:00	p.005:01 – p.015:00
p.081:01 – p.098:00	p.028:20 – p.044:22
p.093: Fig.5.3	p.039: Fig.1.6
p.109:01 – p.117:28	p.046:01 – p.053:18
p.139:01 – p.144:20	p.055:09 – p.059:31

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	✓
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	

13.	Preluarea identică de pasaje ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	
-----	---	--

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„ ...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de piesă de creație care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

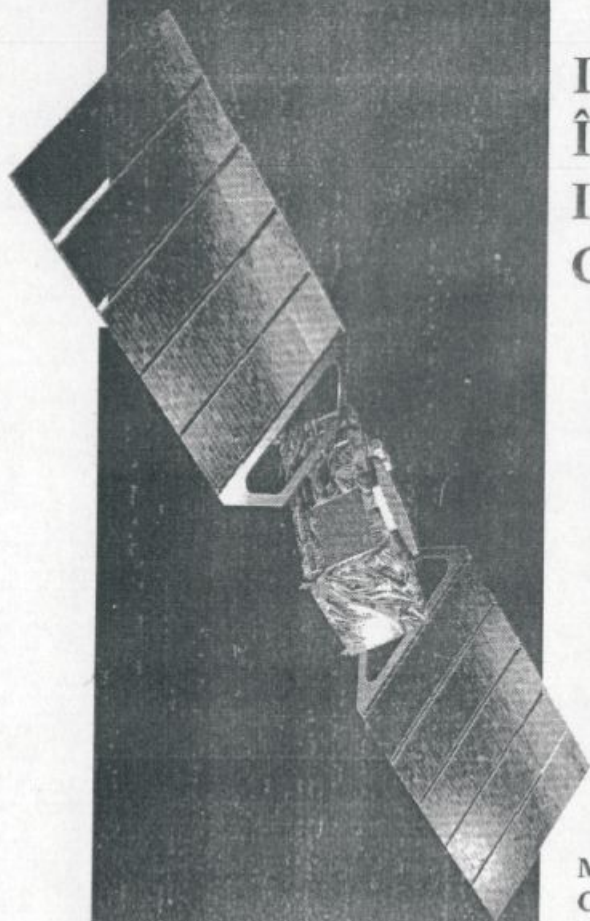
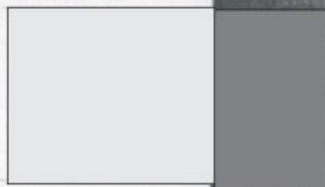
- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.*
- vii) În opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”*

¹ Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Radu MUNTEANU
Tiberiu RUSU



**INTRODUCERE
ÎN
INGINERIA
CALITĂȚII**

MEDIAMIRA
Cluj-Napoca
2002

RADU MUNTEANU

TIBERIU RUSU

136031

INTRODUCERE ÎN
INGINERIA CALITĂȚII



EDITURA MEDIAMIRA
2002

EDITURA MEDIAMIRA CLUJ-NAPOCA
C.P. 117, O.P.1, CLUJ

Culegere computerizată: ing. Gabriela Folea
Tehnoredactare: ing. Gabriela Folea

COLECȚIA INGINERULUI

R. Munteanu, T. Rusu - Introducere în ingineria calității

Referență științifici:

prof. dr. ing. **Mihai CREȚU**

Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" din Iași

prof. dr. ing. **Willibald SZABO**

Universitatea "Transilvania" din Brașov

prof. dr. ing. **Nicolae DRAGOMIR**

Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca



• ISBN 973-9358-57-8

CAPITOLUL 1

ISTORICUL CONTROLULUI CALITĂȚII

Din cele mai vechi timpuri omul a fost preocupat de calitatea produselor, dar de cele mai multe ori inconștient. Dacă la începutul evoluției sale, omul primitiv era un simplu căutător de alimente, pe măsura evoluției sale, omul a început să facă primi pași către activități productive. Această primă formă de producție primitivă, ce a apărut încă din comuna primitivă, este considerată ca un tip de producție "unitară", în sensul că întreg ciclul de activități pentru realizarea produsului este executat de către un singur individ. Ca urmare, calitatea produselor realizate în acea perioadă depindeau direct de individul care le realiza.

Dezvoltarea comunităților umane și apariția specializării a condus la o primă separare între **producători și consumatori**. Aceștia se întâlneau în piețe și făceau schimburi ale produselor realizate sau ale produselor obținute din natură. Desigur că, la realizarea schimbului de produse aceștia evaluau atât cantitatea produselor cât și calitatea acestora.

Primele forme de organizare ale unor comunități mai mari s-au cristalizat în antichitate, când au apărut primele cetăți și orașe. În aceste comunități au apărut primele **piețe de mărfuri** relativ stabile. Ca urmare a acestui fapt, a apariției unei piețe de desfacere a mărfurilor, dar și datorită creșterii numărului populației și a concentrării acestora în orașe s-a ajuns la o specializare a producătorilor de mărfuri și la primele forme de organizare a acestora.

Aceste **cetăți-orașe** aveau rolul principal de a proteja comunitatea de invazia sau atacul unor popoare migratoare. De modul cum era construită cetatea, de calitatea zidurilor, depindea în mare parte viața și prosperitatea locuitorilor ei. În acea perioadă au apărut primele proiecte pentru construcții, dar și primii specialiști constructori. În unele dintre documentele găsite, corespunzătoare acestei perioade și care se referă la construcția orașului, sunt descrise specificațiile legate de modul de realizare a construcțiilor.

În această perioadă au apărut cărămizile arse, precum și precizările privind dimensiunea acestora. Realizarea construcțiilor de calitate a impus utilizarea unor instrumente de măsură și control. Putem remarca astfel că, în această perioadă au apărut: **echerul, nivela cu bulă de aer, firul cu plumb** etc., cu care se controla calitatea construcțiilor. Tot în această perioadă au apărut și primele preocupări privind estetica construcțiilor, remarcându-se pietrele sculptate care împodobeau construcțiile.

Complexitatea construcțiilor, apariția construcțiilor mari, a podurilor, viaductelor, sau a templelor și bisericilor, a condus la apariția specializărilor pe tipuri de construcții. Marea răspundere ce cădea pe umerii constructorilor, legat de siguranța construcțiilor realizate, a impus apariția inspectorilor în construcții, ce aveau rolul de a controla calitatea construcțiilor realizate.

Referitor la inspectorii în construcții, s-au găsit dovezi necontestabile privind rolul acestora în verificarea calității construcțiilor. Astfel, în interiorul unui mormânt din Teba, ce datează din anul 1450 î.e.n., s-a descoperit un basorelief ce înfățișează inspectori în construcții care evaluau calitatea unor blocuri cioplite din piatră.

Și în alte domenii de activitate au apărut specialiști ce se ocupau cu urmărirea calității produselor. Aceștia se numeau supraveghetori și aveau sarcina de a urmări modul cum lucrează muncitorii și sub aspectul calității. Într-un mormânt ce datează din jurul anului 1800 î.e.n., numit mormântul lui Meketre, s-a descoperit un basorelief ce reprezintă interiorul unui mic atelier manufacturier, în care se disting circa 10 muncitori ce execută diferite operații, precum și un supraveghetor ce urmărește munca acestora.

Problema calității produselor în acea perioadă se negocia direct, întrucât producătorul se întâlnea cu cumpărătorul în piața de desfacere a produselor și negocia prețul, funcție de cantitatea și calitatea produselor.

Pe măsura dezvoltării producției, ca urmare a cererii pieței, dar și a extinderii comerțului, între producător și utilizator s-a interpus **comerciantul** și astfel mărfurile au început să circule pe distanțe din ce în ce mai mari. În aceste condiții a apărut necesitatea prevederii unor **specificații de calitate** a produselor, precum și apariția unor **mostre**, dar și a **garanțiilor** privind calitatea produselor. Tot atunci au apărut primele forme de organizare profesională, respectiv **breslele meșteșugărești**, care și-au stabilit anumite reguli interne în ceea ce privește tehnologia de fabricație și calitatea produselor.

În Europa, breslele s-au dezvoltat puternic începând cu secolul XIII și până în secolul XVIII. Breslele aveau drept de monopol în ceea ce privește dreptul de exercitare a unei meserii pe cuprinsul orașului respectiv. Acest drept de monopol al breslelor avea o influență pozitivă asupra calității produselor, în sensul că îi obliga pe membrii breslei să respecte un anumit standard minimal de calitate, pentru a menține prestigiul breslei și astfel să-și asigure comenzi. Cei ce nu respectau această cerință privind calitatea produselor, erau excluși din cadrul breslei, nu mai puteau profesa aceea meserie și erau obligați să părăsească orașul.

Documentele descoperite de arheologi și care datează din acea perioadă, au evidențiat existența unui regulament de funcționare al breslelor, în care se făceau precizări privind calitatea materialelor și se prezentau specificațiile referitoare la calitatea produselor realizate. Trebuie menționat faptul că nu